

GRANOLLERS

Finalizó la semana internacional de Homenaje a la Vejez

En Granollers finalizaron los actos de la Semana Internacional de Homenaje a la Vejez que el Hogar del Pensionista había organizado resultando pequeños los locales donde tuvieron lugar para dar albergue a la masiva concurrencia a los mismos.

Pese a lo desapacible de la lluviosa tarde para dar fluidez a sus actos finales medio centenar de jubilados residentes en Granollers, La Roca, Vilanova y Montornés se desplazaron ayer domingo al Liceo de Barcelona para

gozar de la cuatrocientas representación de AIDA de Verdi al cumplirse un siglo de su primera representación liceista en febrero de 1877 cota no alcanzada por ninguna otra obra.

Cabe destacar que a pesar de su avanzada edad la mayoría de ellos pisaban el Liceo por primera vez quedando maravillados cuando al final del segundo acto simultaneamente doscientos actuantes en apoteósica escena resistiendo las cuatro horas de ópera italiana sin desmayo. — S.

Tipus i anècdotes

Rememora:
**Ferran
SALAMERO**

Per allà l'any 1920... quan el cens de la vila era d'uns nou mil estadants, a la plaça del Bestiar hi havia un estanc que'n dèiem a «Cala Angeleta». L'ubicació de l'estanc s'esqueia prop d'on ara és la Banca Catalana

Encara «El Picarol» estava a l'altra banda, on després hi hagué «can Baixeres» i ara comerç d'articles fotogràfics.

L'estanc de «l'Angeleta» era molt concorregut, en part degut a la seva situació, en certa manera privilegiada, ja que estava rodejada pel cafè de Can Sinia, la Fonda d'Europa, cafè Manel, Cal Ros i cafè Nou («Cal Baté» era corrent nomenar-lo), amb molta aflluència principalment degut al mercat.

L'ESPOS DE L'ENGELETA, ERA EL JUTJE MUNICIPAL

Molt respectuós, el senyor Cubells, marit de «l'Angeleta», era el Jutge Municipal, molt «casinista» com senyor de Granollers. Per la seva condició, el senyor Cubells distingia l'estanc de «l'Angeleta» qui, a més a més, també tenia despatx de loteria.

No hi havia tanta fallera com ara en la Rifa —es «destapava» un xic per la de Nadal en la que alguns establiments repartien participacions d'una pesseta a «pela amb cinc» i... algunes eren regalades als clients— però, «l'Angeleta», també en aquesta especialitat tenia bons clients. Un dels més asidus era el «Ferru» i, segons opinions, al senyor Cubells... no li feia «massa gràcia».

«L'ANGELETA»

Ja, per aquell temps, «l'Angeleta» tenia el bon costum de tenir «alguna coseta» per donar als menuts i, això, la feia encara més simpàtica!

«L'ANGELETA» PREN PER APRENT A UN SEU NEBOT

Per ajudar a «l'Angeleta» l'hi vingué un nebot molt trempat que, el primer dia, cosa ben natural, s'hi trobava un xic «venut» l'estanc. El que va espabilar-lo va ser que, darrera del taulell, va trobar-s'hi una pesseta i (Sant Bartomeu! qui troba es seu) va guardar-se-la posant-la dintre d'una «capsa de deu» buida (hi havia unes capses de «mistos» de deu cèntims, molt boniques, quina tapa, tensada amb una goma, s'aguanta bé i igual tancada que oberta).

Encara va trobar-ne alguna altra de pesseta darrera del taulell —doncs «l'Angeleta» no s'ajupia pas cada vegada que, amb les presses, li queia alguna moneda; esperava fer-ho al vespre en havent tancat— i el nebot de «l'Angeleta» va pensar:

—«Això, és un país ric!

L'estanc tenia també porta pel darrera que donava al carreró, on «can Manel» hi torraven el cafè; el nebot de «l'Angeleta» dormia —i menjava— a la casa, on... va arribar-hi amb les butxaques del revés. A la nit, es deixava la «capsa de deu, amb les peles» prop del coixí. Un dia se l'hi va deixar i... la va trobar buida! Els oncles varen dir-li:

—«Tot el què trobis dintre de la casa, encara que estigui a terra, és de la nostra propietat i... no pots pas quedar-t'ho.

El nebot, que de tonto no en tenia res, va comprendre tot seguit que era molt just i de raó!
... aquí s'acaba la funció.

AMICS DE LA UNIÓ

SOPAR DEL CENTENARI EN HOMENATGE ALS CANTAIREs

Els components de la Societat Coral Amics de la Unió, contínuant amb els actes commemoratius de la celebració dels seus 100 Anys, el proper dissabte, dia 3 de desembre, a les deu de la nit, es reuniran a Ca la Sila de l'Hotel Europa en el Sopar del Centenari en Home-

natge als Cantaires.

Més que un sopar la Junta Directiva, creu que hauria de ser la trobada dels «cantaires» d'avui, d'ahir i del demà que amb la seva obra musical, creada per Josep Anselm Clavé, han estat una institució popular estimada pels granollerins, que

creiem també hi voldran ser en aquest modest i merescut homenatge i faran acte de presència per acompanyar-los.

Els organitzadors es proposen que sigui una festa, com moltes d'altres que s'han celebrat amb motiu d'algun esdeveniment a Granollers. En aquest sopar se-

ran entregades la Medalla del Centenari, també i actuarà el Conjunt Eden's, que amb els seus ballables farà recordar els enyorats balls de Can Mariano.

Tots els granollerins que vulguin assistir-hi tenen de retirar el tiquet per tot el dimecres, dia 30, a la Secretaria de la Societat.